

gen (anvendelse til direkte markedsføring) kan finde sted, skal de påtænkte regler i markedsføringslovens § 6 a iagttages.«

5.2. For så vidt angår *spørgsmål nr. 11* om videregivelse af kreditvurderingsoplysninger til koncernforbundne selskaber kan der endvidere oplyses følgende:

a) Udstedes betalingsmidlet af et finansielt institut, der ikke er et pengeinstitut, skal adgangen til at videregive oplysningerne til koncernforbundne selskaber afgøres på baggrund af reglerne i forslaget til lov om behandling af personoplysninger.

Som nærmere anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 11 til L 63 har Registertilsynet i den forbindelse anført følgende:

»Også her gælder det, at en sådan brug af oplysningerne meget vel kan tænkes at være i strid med L 147 § 5, stk. 2. Hvis behandlingen (videregivelse med henblik på markedsføring) kan finde sted, skal reglerne i L 147 § 6, stk. 2-4, og § 36 iagttages.«

b) Udstedes betalingsmidlet af et pengeinstitut, vil videregivelsen – i det begrænsede omfang denne er tilladt efter lov om behandling af personoplysninger – tillige skulle respektere bestemmelsen i bank- og sparekasselovens § 53 a.

Hvis de pågældende oplysninger har karakter af sædvanlige kundeoplysninger, vil bestemmelsen i § 53 a, stk. 2, ikke i sig selv være til hinder for, at oplysninger, som et pengeinstitut har modtaget i forbindelse med udstedelsen af et betalingsmiddel, videregives til andre tavshedsbelagte koncernvirksomheder med henblik på, at disse virksomheder kan anvende oplysningerne til brug for markedsføring over for indehaveren af det pågældende betalingsmiddel. Der henvises herved til pkt. 4.1 ovenfor.

I relation til denne type oplysninger vil det således i første række skulle afgøres på baggrund af reglerne i den nævnte § 5 i forslaget til lov om behandling af personoplysninger, om oplysningerne vil kunne videregives til de koncernforbundne selskaber.

Har oplysningerne ikke karakter af sædvanlige kundeoplysninger, indebærer bestemmelsen i § 53 a, at oplysningerne kun vil kunne videregives i det nævnte markedsføringsøjemed, såfremt den pågældende har givet sit samtykke til videregivelsen.

For så vidt angår sådanne oplysninger indebærer bestemmelsen i § 53 a således en vis ind-

snævring i videregivelsesadgangen for pengeinstitutter.

5.3. For så vidt angår *spørgsmål nr. 12* om videregivelse af kreditvurderingsoplysninger til andre virksomheder kan der supplerende oplyses følgende:

a) Er udstederen af betalingsmidlet ikke et pengeinstitut – men f.eks. et benzinselskab – må adgangen til at videregive de omhandlede oplysninger til andre virksomheder end koncernforbundne virksomheder afgøres efter reglerne i forslaget til lov om behandling af personoplysninger.

Efter Registertilsynets opfattelse vil en sådan videregivelse »meget vel [kunne] tænkes at være i strid med« bestemmelsen om formålsbestemthed i denne lovs § 5, stk. 2. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 12.

b) Er udstederen af betalingsmidlet et pengeinstitut, vil den foreslåede bestemmelse i bank- og sparekasselovens § 53 a, stk. 1, indebære, at pengeinstituttet ikke uden kundens samtykke vil kunne videregive fortrolige kundeoplysninger til virksomheder uden for koncernen med henblik på disses eller tredjemands markedsføring. Det gælder også fortrolige oplysninger, som pengeinstituttet har modtaget i forbindelse med kreditvurdering.

Et pengeinstitut vil således *altid* skulle indhente kundens samtykke til at videregive oplysningerne til brug for ikke-koncernforbundne virksomheders markedsføring.

5.4. For så vidt angår *spørgsmål nr. 13* om egen anvendelse af almindelige kundeoplysninger kan der supplerende oplyses følgende:

Hverken lov om visse betalingsmidler eller bank- og sparekasseloven regulerer spørgsmålet om, hvorvidt udstederen af et betalingsmiddel selv må anvende de oplysninger, som instituttet modtager i forbindelse med en kreditvurdering af brugeren, til brug for egen markedsføring over for den pågældende bruger. Der henvises til pkt. 2, pkt. 4 og pkt. 5.1.

Spørgsmålet må derfor – uanset om udstederen af betalingsmidlet er et pengeinstitut eller et andet finansielt institut – afgøres efter anden lovgivning, herunder lov om behandling af personoplysninger.

Bestemmelsen om formålsbestemthed i § 5, stk. 2, i forslaget til en ny lov om behandling af